

er en Opfattelse, som deles af hele Minder-tallet i Udvalget, at der overhovedet ikke er flet nogen Uregelmæssighed med Hensyn til Formen for den paagjældende Udfærdigelse. Den er foregaaet paa samme Maade, efter hvad der er ophlyst, som den Slags Sager altid behandles. Der har foreliget en Indstilling fra den paagjældende Minister, understrevet af ham, den har været foredraget i Statsraadet, Hans Majestæt Kongen har afgivet sin Resolution, lydende paa, at den og den Indstilling, enten den fremsatte eller en Del af den, er bleven bifaldet, denne Bifaldelse er derefter paategnet, og Kongen har med-delt sin Underskrift, som saa er kontrafigneret af Ministeren. Det ærede Medlem mener, at der skulde være Tilbøielighed til her at dølge Noget. Jeg tror, at det hører til den Vort Paaastand, som man dog vel skal vogte sig for at fremsætte, og der turde være saa meget mindre Grund til at fremsætte den, som det jo her er klart, at det, som Ministeriet hævder gennem sin Svarskrivelse, det er, at det jo ikke har nogen ubetinget Forpligtelse til i ethvert Tilfælde at gjøre Thinget eller Offentligheden bekendt med de Forhandlinger, der foregaa i Statsraadet, ikke nogen ubetinget Forpligtelse til at gjøre dem bekendt med de Indstillinger, som af Ministeren foredrages for Hans Majestæt Kongen til Resolution. Hvad der vedkommer Thinget og Offentligheden er Resolutionens Indhold, og dernæst, at denne Resolution formelt er behandlet paa den Maade, den skal behandles; men i den Henseende er der ikke nogensomhelst Tvivl om, at den kongelige Resolutions Indhold har været, at Regjeringen er bleven bemyndiget til foreløbig indtil videre at afholde de løbende Statsudgifter, og der er ikke nogensomhelst Tvivl om, at denne Resolution har været understrevet af Kongen og kontrafigneret af den paagjældende Minister. Derfor er al Paaastand om, at der skulde være nogensomhelst Uregelmæssighed efter min Mening fuldstændig greben ud af Luften, det er kun et Forsøg paa at blæse Retræte fra den driftige Paaastand, der blev fremsat forrige Gang. Jeg regner det paa samme Maade, naar det ærede Medlem nu søger at bevise, at der skulde være flet formelle Feil ved den paagjældende Resolutions Publikation. Det ærede Medlem udtalte, at Publikationen var utilbørlig, at den var ufuldstændig og stridende imod, hvad der hidtil har været Praxis, at det saae ud, som om Ministeren ikke vilde være bekendt, at han havde kontrafigneret den, og at han i Stedet for selv at staa i Bredsen havde studt Kongens Person frem, hvilket det ærede Medlem protesterede

imod. Naar man kender en lille Smule til den høitærede Finanzminister, er der vistnok Ingen, ja, selv ikke en Gang den ærede Ordfører, der tror om ham, at han skulde være ængstelig for at stille sig i Bredsen og ville styde Andre ind, men jeg vil særligt sige, at naar der paaastands, at den Fremgangsmaade, der her er fulgt, skulde være stridende mod Praxis, da finder jeg ingenlunde, at denne Paaastand er rigtig. Det ærede Medlem hævdede, at Publikationen var flet paa en saadant Maade, at man ikke kunde se, hvilken Minister der havde kontrafigneret den. Jeg erkjender nu, at det vel i og for sig kan være naturligt, at den kongelige Resolution, der bekendtgjøres i Ministerialtidenden eller paa anden Maade, ogsaa samtidig med, at den bekendtgjøres, lader det fremtræde klart, fra hvilken Minister Forslaget er fremkommet, og hvem der bærer det konstitutionelle Ansvar derfor. Det er heller ikke ualmindeligt, at dette sker, men det er ogsaa meget ofte Tilfælde, at de kongelige Resolutioner bekendtgjøres officielt, uden at der staa Noget om, paa hvilken Ministers Forestilling den er fremkommen, eller hvilken Minister der bærer det konstitutionelle Ansvar for den; det er Noget, som ingenlunde er ualmindeligt. Jeg skal aldeles eksempelvis nævne, at naar man vil tage en Aargang af Ministerialtidenden frem — jeg har her Aargangen 1884 for mig — saa finder man mange Steder noget aldeles Sigenende. Pagina 42 er der en allerhøieste Resolution affurat ligesaadan uden at derom ophyses, hvilken Minister der bærer Ansvar for det. Pagina 51 har man affurat det samme Tilfælde, Pagina 72 finde vi noget Sigenende og Pagina 92 finde vi det Samme to Gange. Saaledes kunde man paavise mange andre lignende Tilfælde, hvor der har været aftrykt en allerhøieste kongelige Resolution uden Angivelse af, hvilken Minister der har kontrafigneret den. For at nu ærede Medlemmer imidlertid ikke skulle tro, at dette er en Opfindelse særlig af den nuværende Regjering, vil jeg henvise til Ministerialtidenden for 1874 — det var medens Minister Fommesbech var Conscilspræsident og det ærede Medlem fra Viborg (Klein) var Justitsminister — hvor der f. Ex. Side 145 findes affurat noget Sigenende, en kongelig Resolution, med Hensyn til hvilken man heller ikke kan se, hvem der har kontrafigneret den. Noget Tilsvarende findes ogsaa Side 190. Vil man endelig gaa langt tilbage i Tiden og f. Ex. tænke paa den Tid, da det ærede Medlem fra Middelfart (Monrad) var Conscilspræsident, og saavidt jeg huster Finanzminister, saa finder man ogsaa i Reskriptsamlingen for 1864 Side 24, at der er